

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות: כה קל: טפלי בצפר-נייך ובמקום גדילתן פעמים אחדות בשבוע (או כשאת מורידה את הלכה) ב-נונייל. ראי כיצד שברים וסדקים נפסקים מיד וכיצד יגדלו צפורנייםך במהירות ותהיינה שלמות וחזקות.

סוד ה-נונייל: נונייל מכיל חומרי בנין הד-רושים לגדול ולהשל-מת שומן הצפרן, המ-גן עליה מפני חומרי רחיצה מודרניים או כל גורם אחר.

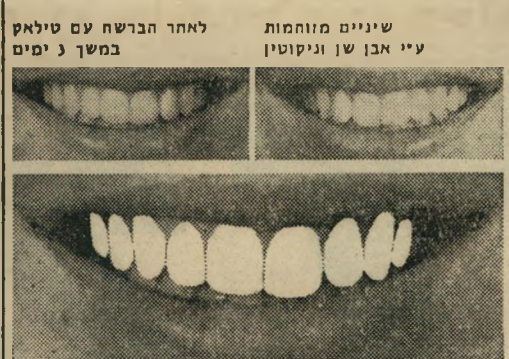
סוד: שמרי על צפר-נייך עם נונייל בקבי-עות, וצפרניים דקות ושבריות יהיו ממך ו-הלאה ובמקומן צפר-ניים יפות וחזקות אשר ישוו לידך מר-אה נאה, אלגנטי ו-חטוב.

NuNale
מחזק צפרנים שבירות

מוצר דיסקו בעים חיפה

תוך 7 ימים יהיו שינייך לבנות כפי שלא היו מעולם

לאחר 7 ימי שמוש בטילאק

טילאק
אינו סתם משחת שיניים: טילאק הוא "מלבין שיניים"

טילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שינייך לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק יהפוך את צבע שינייך ללבן טהור. אם ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור לשמוש בטילאק.

תראה(י) את ההבדל לאחר שמוש בשפופרת אחת.

teelak
שפופרת אחת - מספיקה לחודש ימים

מוצר דיסקו בעים חיפה

לאביו: עבודה, משפחה, דאגות פרנסה. אבל כשהוא היה בן 18, הוא מצא, יום אחד, גיטרה חשמלית אצל חבר שלו. הוא התחיל לפרוט עליה. זה משך אותו. הוא בא אליו עוד פעם ועוד פעם - והתחיל הפכו לצלילים וה-צלילים הפכו לשירים. הוא כבר ידע לנגן אחד ושניים. את ה-כסף שהרוויח בחורש שלאחר מכן - מסר למורה לנגינה.

5000 ל"י נדונייה. כבר באותה תקופה נהג עזרא לעבור ליד חנויות כל-הנגינה, הסתכל שעות ארוכות על הגיטאות החש-מליות המונחות שם, מבריקות ונוצצות. משפחתו כבר ראתה, בשלב זה, רק מח-צית משכורת חודשית. ויום אחד בהיר הוא ניגש אל אמו והתעניין לדעת מה עם 5000 הלירות שהיא החזיקה אצלה מזה שנים, בתור נדונייה לשלושת הבנות.

עם 5000 הלירות הללו - בתוספת כסף נוסף, אותו חסך בעצמו - הוא ניכנס סוף-סוף לחנות כל-הנגינה, יצא משם עם גיטארה חשמלית אמיתית. גדולה. שלו.

וכשהגיטרה בידו, הוא היה כבר אדם אחר. הוא התחבר עם עוד ארבעה בחורים, וביתד הם החלו לעבור בדיסקוסקים קטנים - בהתחלה רק בשכונה שלהם, שכונת גסי כהן בחולון. הם התחילו במועדון בית לא-זארט, ניגנו שם שנה שלמה, ותמורת עבר-דה רצופה, ערב ערב, קיבלו מבעל-המקום ציוד נגינה בשווי של 5000 לירות. בכסף שהם הרוויחו בעבודת סיוע, נגרות, וצביעה בשעות היום - הם שיכללו את הציוד הזה, ומאחר שהיו להם כבר כלים משוכל-לים, הם הצליחו לעבור למועדון קובלן ב-פתח-תקוה.

שם הם עבדו שנה נוספת, תמורת שלר-שה מיקרופונים, ואחר-כך המשיכו עוד שנה, וקנו אמפליפאייר לבאס וגיטארה נר-ספת. בכסף שהרוויחו שילמו חובות על כלים ישנים וחדשים שנקנו. הם עצמם ומש-פחותיהם החקיימו מעבודות היום.

חבריהם לקה כבר היו משופשפים בשלב זה. הם קראו לעצמם החיות. והיה להם קהל קבוע של צעירים שהיה בא לשמוע אותם להעריך אותם. עם השם החדש וה-טוב שלהם הם קיבלו סוף-סוף עבודה ב-דיסקוסק סיפני, במרכז תל-אביב.

שלושה חודשים הם ניגנו שם - ואז פרצה השריפה. בבוקר הם עוד לא ידעו על זה כלום. בערב, לאחר יום עבודה של

מהודר, שייקרא בית שנקר, ובו אפשר יהיה למצוא כמאה תמונות של צעירים פאריסאים ידועים.

בית-ספר ריק. זעקתו של כרמלי לא עזרה. בית שנקר הוקם - והפך, אומנם, לפיל לבן לכל דבר.

החודש חידש כרמלי את מאבקי. חבר-המועצה הנימרוץ יצא בשורה של גילויים ש-הנתם לועזע את דעת-הציבור האדישה ל-תעלולים של אבות-העיר מסיעת מעיי.

"500 אלף לירות הוצאו מקופתה הנקובה של העירייה - ועתה עומד על תילו בית-ספר תיכון לתיפארת, קבע כרמלי.

"הוא גם עומד ריק ושומם ומסוגר, ב-סביבות בית-משפט השלום. מדוע? כי לא נמצאו תלמידים שילמדו בו ואף לא מורים שילמדו בין כתליו!"

הסביר כרמלי: גם בנייתו של בית-הת-רות, בית שנקר, מתנהלת באיטיות. ה-עירייה כבר ביבזה את מרביתן של 400 אלף הלירות, אותן קיבלה כתרומה מקרן שנקר לכיסוי הוצאות-הבנייה. התוצאה - לקבלן ניתנו שטרות במקום מזומנים.

הסגן ידע. כרמלי יוצא באני מאשים ליהט נגד ראש-העירייה המפא"י לשעבר, המהנדס כץ, ונגד יורשו משה ברזילי - שכינה שנים רבות כסגנו של כץ. ידע את כל פרטי האסון התקציבי טרם החלה הבנייה. "חזק מזה", מצביע כרמלי, "נימצא בית שנקר היבנה נמש בקירבת בית יד לבנים - שגם הוא מתמלא אך בקושי רב. אז מה שיתאם צריכים שם שני בת-התרות? מגיב על כך ראש-העיר, ברזילי: "נכון שהמצב התקציבי של העירייה קשה. לא פתחנו את בית-הספר התיכון החדש כי התברר שאפשר יהיה להפעיל, השנה, רק ארבע כיתות.

"אשר לבית שנקר - זוכנו יהיה שונה מזה של בית יד לבנים. המשמש תריס בין רחובות לבין שכונת שעריים. עתה שני ה-גושים לא יצאו מקופתים."

אסונות המיתר שנשרף

כל הלילה בערו הלהבות בדיסקוסק סיפני. ובבוקר, כשבאו להעריך את הנזק, התברר שנשרפו השולחנות, הכיסאות, חלק מהקירות - וכל-הנגינה.

בעל הדיסקוסק אמר שזה לא נורא. מכ-

נגן עזרא ברכי (ימין) וחברים ללהקה* קול עמום לאור נר

ריכי הביטוח אמרו שהנזק לא כליכ גדול: לחדש את הקירות זה לא הרבה עבודה. הכיסאות והשולחנות לא עולים הרבה כסף; וכל-הנגינה - מה זה כבר כל-הנגינה? כדי לדעת את התשובה לשאלה כזו - כדאי לשאול את הנערים שלהם היו שייכים הכלים שהלכו לסימון.

עבודה מזרי ארבע-עשרה. עזרא ברכי התחיל לעבוד בגיל 14. הוא גמר בית-ספר עממי, בבית לא היה כסף לשלוח אותו לבית-ספר גבוה יותר, אביו כבר לא עבד מומן, ואמו הכינה בדוחק ארוחות לכל ששת הילדים מקיבצת משרד-הסעד. עזרא נשלח לעבוד כשוליה, אצל סייד.

הוא לא חלם על עתיד גדול ומזהיר. הוא לא חשב שהיו לו חיים שונים מאלו שהיו

* על שם אריה שנקר, נשיא התאחדות בעלי-התעשייה המנוח.

בת-אורן
אחבת קצף חלומי ללא סבון

להתרגעות ורעננות אין טוב מאחבת קצף חלומי של "בת-אורן". אחבת ריחני מרגיע ומושיב נפש.

העולם הזה, שבועון החדשום הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 126 • מען מברקי: עולמפרט • דפוס משה שהם בעים • תל-אביב, רח סק 6 • גלויות: ציקוגרפיה כסטי בעים • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו-לי: העולם הזה בעים